

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic”.

„Nerușinarea” lui Slavici.

II.

Ieri am arătat cum omul de casă al domnului Dimitrie Sturdza, „celebru” novelist și politician Ioan Slavici, cu o „ne mai pomenită nerușinare”, a amestecat numele Regelui Carol I într-o discuție, în care acest nume, iubit de toți, nu trebuia să fie amestecat, mai ales în legătură cu niște miserie, pe care toți românii cinstiți, — și Regele Carol cel dintău, — le regretă și le desaproabă.

D. Dimitrie Sturdza a luat fața de cei din Budapesta angajamentul că va potoli mișcarea națională.

Eată adevărul, care rezultă din aprecierile ziarelor, din desbaterile ce s-au urmat în sinul delegațiilor austro-ungare și mai presus de toate din atitudinea franc dușmănoasă nouă a primului-ministru al României.

Și acesta fiind adevărul, noi susținem și astăzi că un portofoliu ministerial, pe care nu-l poți stăpâni decât cu prețul tradării intereselor neamului tău, e „un miserabil de portofoliu ministerial”!

În contra „acestor” aprecieri, — constată Slavici cu oarecare desolare, — „România de peste Carpați nici azi, după două, aproape trei săptămâni n'au protestat”.

Pentru-ce? — Pentru-că n'au în contra a ce protesta, — ar răspunde ori-ce om cu mintea întreagă și nepreocupată; — pentru-că oamenii de omenie și desinteresăți n'au de ce să protesteze contra constatării sincere a unui fapt pozitiv; pentru-că, în sfârșit, nu e nimic mai brutal decât un fapt, și faptele vorbesc contra primului-ministru al României.

Slavici însă e de altă părere, Slavici are altă explicație. Faptul că România de peste Carpați n'au protestat „dovedește” pentru el, numai că ei nu mai pun temeiul pe cele publicate în „Tribuna” și că d. Dr. Ioan Rațiu a luat asupra sa o sarcină, pe care nu e mai în stare să o poarte, și, despărțit de martorii (?) sei de până acum, a ajuns un om fără de rost, care nu mai știe ce face.

Foarte gentil drăguțul de Slavici, foarte gentil și foarte „logic”!

Și poate chiar acest înțeles l'ar avea rezerva „Românilor de peste Carpați”,

dacă ei ar fi cu toții lachei ai dlui Dim. Sturdza, și dacă ar fi cu toții introduși, până în gât, în dulcele cașcavaluri dela „Academia Română” și dela te-miri-ce institut „Otețeanu”.

Atăta numai, că „frații de peste Carpați” au cu desăvîrșire altă situație și alte interese de apărare. Ei se văd în fiecare zi batjocoriți de aliații dela Budapesta ai dlui Dim. Sturdza: fondurile grănițerești sequestrate; conferența națională oprită; membrii comitetului național condamnați la temniță, pentru-că și-au spus cuvântul lor după grațierea, pe care n'au cerut-o nimărui; ori-ce manifestare a vieții noastre naționale înăbușită cu violență...

„Frații de peste Carpați” știu foarte bine pentru-ce nu protestează.

Ei nu protestează, pentru-că văd pe primul-ministru al României, — care altădată lua foc în gură pentru cauza națională română, — făcând totul în contra noastră, ca să fie tolerat și lăudat de dușmanii noștri cei mai răi; ei nu protestează, pentru-că cred, ca și noi, că portofoliul ministerial ce-l deține acel prim-ministru, cu prețul umilirii și ingenuității noastre, este „un miserabil de portofoliu ministerial”; ei nu protestează, în sfârșit, pentru-că ei nu se răsăm în cei câțiva nevoiași, pe cari d. Sturdza i-a intrunit la București, ca să se i transforme în instrumente de rehabilitare, nevoiași cari nu găsesc în ei destulă putere de a se stăpâni la sunetul unui oarecare metal ispititor...

Dar a să zice că „frații de peste Carpați” nu protestează, pentru-că n'ar mai pune temeiul pe cele-ce publică „Tribuna”, ori pentru-că d. Rațiu, — „cel mai autorizat reprezentant al Românilor din Ardeal”, — despărțit de geschäftmacherii „Slavici-Brote & Comp.” — ar fi ajuns „un om fără de rost, care nu mai știe ce face”, e a comite o necuviință și o nerușinare fără păreche, pe care nici sinecurile dela Academie și nici lefurile dela institutul Otețeanu n'o justifică....

E, într'adevăr, revoltător, se vezi pe un individ, care a batjocorit, cu plată, în scris și cu iscalitura lui, pe România în fața străinilor, ținând lecții de patriotism, de corectitudine și de înțelegere a intereselor naționale, bărbatului, care la 1848 a luptat cu arma

în mână pentru drepturile poporului seu și a căruia viață de atunci încoace se confundă cu chiar istoria acestui popor!...

Dar oare numai „frații de peste Carpați” nu aproabă politica de înjosire națională, apărută cu atăta căldură de câțiva renegați ai cauzei noastre, fugiți de aici de frica regimului ce ni-l recomandă? Oare numai „frații de peste Carpați” protestează în contra politicii inaugurate d. Sturdza prin faimosul seu discurs dela Iași, — politică atât de mult lăudată de toți dușmanii noștri?

Nu!

Frații din România liberă deosemena s'au pronunțat, cu ocazia alegerii comitetului Ligei. Ei și-au supus atunci lămurit cuvântul lor, dând vot de blam amicilor dlui Sturdza și alegând un comitet compus din oameni independenți, cari pun cauza națională pe deasupra intereselor vremelnice ale luptei militante dintre partidele politice.

Și prin acest act frații din România liberă au dat cea mai zdrobitoare dovadă că și ei gândesc la fel cu noi, că și ei aproabă direcțiunea „Tribunei”, că și ei au considerație pentru opiniile omului pus totdeauna înainte, ca ținta a unor atacuri ce nu s'au oprit nici chiar înaintea monstruoasei și stupidei calomnii a „necului causal”!

O rară și înălțătoare de inimi comunitate de vederi și de acțiune s'a afirmat cu privilegiul alegerilor dela Ligă, între frații de dincolo și de dincoace de Carpați; și această comunitate de vederi s'a făcut pe ideea că mișcarea națională trebuie să fie sustrasă dependenței fatale a politicianismului strimț și interesat și puse pe de-asupra luptelor militante ale partidelor politice din România.

Cum însă o să vadă Slavici acest lucru, el care e înainte de toate om de partid în România și om de casă la d. Dimitrie Sturdza?

Dar tocmai aci începe discuția într'adevăr politică cu autorul „nerușinării” din „Gazeta”, căruia, — în treacăt fie zis, — nu i-am dat nici o importanță, — cu toate ifosele ce i le ia, — dacă n'am ști că exprimă, ca o slugă credincioasă, vederile stăpânului, care-l plătește, — vederile dlui Dim. Sturdza.

În numărul viitor deci, continuarea.

Federalism în Austria. Casa deputaților din Austria și-a întrerupt Lună trecută ședințele, amânându-se până la toamnă. Ultimul proiect de lege votat de ea este despre reforma dării asupra zahărului. În discuția destul de aprinsă asupra acestui proiect, deputații polonezi și ai clubului Hohenwart nu numai că s'au întâlnit adese-ori cu deputații cehi în vederile lor, dar la urma urmelor au și votat totuși la oaltă pentru.

Odată, sub Taaffe, pe când poporul ceh era reprezentat în parlamentul din Viena prin Cehii-betrâni, aceste trei partide formau la oaltă majoritatea sub denumirea „dreapta”.

Ziarul polon „Gazeta Narodova” vorbind despre întâlnirea suspomenită a Polonilor, conservatorilor și Cehilor-tineri, zice între altele:

„Vechea dreaptă așadar” a reînviat. Ea a fost restabilită în momentul potrivit și anume din necesitatea lăuntrică și consecuența logică a stărilor austriace, care la ori-ce întreprindere trebuie cel puțin să se limpezească, dacă peste tot se poate vorbi despre aștorirea lor. Din chaosul politic actual trebuie să se desvolte un gând mai profund și să se închege oarecare basă de principii; ear' expresia definitivă a acestei baze nu poate, într'adevăr, fi altceva, decât o alcătuire federalistică a Austriei, care singură e în stare a elibera statul de luptele naționaliste ce struncină organismul lui. Căci în urma ei (a alcătuirii federalistice) luptele acestea vor fi transmise dela forul de stat înaintea forului areopagelor de feră, sau cu alte cuvinte punctul de gravitație al afacerilor cari privesc naționalitățile, va fi transpus din parlament în diete”.

„Simbolul acestei schimbări la față este: cubul polon, al Cehilor și al lui Hohenwart la oaltă; acest din urmă ca loc de întrunire al naționalităților austriace mai mici precum și al partidelor germane cumpătate și drepte”.

Curentul federalistic așadar se lățește, se adâncește și crește în mod iresistibil în Austria; va veni și la noi.

Palmă dela Bulgari. Printre steagurile purtate la rumbălașul dela 8 Iunie, era și unul căruia îi ziceau „al Bulgariei”, verde de tot. Eată ce scrie acum ziarul guvernamental „Mir” din Sofia:

„Când cu puține zile înainte de aceasta am aflat, că Maghiarii vor purta în 8 Iunie steaguri străine, între cari și cel bulgar — cugetam, că avem a face cu o glumă; dar

acum vedem, că totuși este adevărat. Noi însă, în loc de a ne revolta, după exemplul altora, privim simplu de o procedură ridiculă întreg lucrul, de care s'nt capabil numai niște ușuratici și oameni, cari sufer de boala grandomaniei... Ce iluzioni! Dar ni-ar plăce totuși, dacă foile din Budapesta ar descrie pentru noi, cum este acel steag bulgar și de pe ce timp au în mâinile lor acest insigniu de glorie?”.

Va se zică fi cunosc pretutindeni bine pe millenariști, până și acolo, unde ne îndoiam oare-cum.

Unirea fracțiunilor independiste.

Societatea cetățenilor independenți din Budapesta a lansat o proclamație, prin care se apelează la cele două fracțiuni independiste (Ugron și Eötvös) ca în vederea nouelor alegeri, și mai ales a pășirii partidului popular pe arena vieții publice, să se unească între sine și să înceteze lupta între frați.

Organizarea partidului popular

continuă a se face în diferite părți ale țerii. Dumineca trecută s'au ținut de nou două întruniri. În Kerekegyháza, comitatul Pestei, și în Chinoran, comitatul Trenčinului.

La cea din Kerekegyháza a presidat contele Eszterházy M. Moricz, care a declarat, că lupta religioasă numai de acum înainte se va începe. Guvernul susținea, că prin primirea proiectelor bisericesti se încheie reformele și pacea confesională se va restabili. Asta a fost o apucătură a guvernului. El continuă re-forma; el aduce noue legi de prigo-nire a bisericii, după-cum se vede din proiectul despre judicatura Curiei.

Vorbitorul declară, că va face tot posibilul, ca în casa magnaților să organizeze o puternică opoziție, ca din proiectul acela criminal lege să nu fie.

La ceaalaltă întrunire au luat parte mai ales Slovaci. Mulți au vorbit slovaceste, dezvoltând programul partidului popular.

„Tribuna veche”? Părintele Lucaciu

s'a reîntors, după o lungă absență, la Șişesti. Deodată cu d-sa au stat în București părinții: Mangra și Grigorie Sima a lui Iuon. „Tim-pul” zice, că convenirea aceasta în București ar fi avut de scop înființarea unui ziar în Transilvania, care să apere pe dl Sturdza și să reprezente politica brotistă. — Să fie adevărat?

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Biblioteca pentru toți.

— Recensiune. — Repr. din „Transilvania”. —

(Urmare și fine).

— *Proză și Epigrame de Radu D. Rosetti*, e titlul volumului cu nrul 37. Autorul, al cărui portret cu iscalitura cu tot e pus în fruntea volumului, e un om tiner de tot; volumul cuprinde mai multe schițe și epigrame.

— Tot de Radu Rosetti e volumul (nr. 55), care sub titlul *Din Înimă* cuprinde poezii de ale tinărului scriitor.

— Dl Al. Vlăduță, unul dintre cei mai buni scriitori din generația actuală, are patru numeri în bibliotecă, anume nr. 6: *Icoane șterse*, *novele*, și nr. 51, 57, 59: *Din goana vieții*, cari ne oferă o lectură foarte plăcută.

— Mai amintesc nr. 58, care cuprinde *Schițe ușoare* de I. L. Coragiale, și trec dela scriitorii tineri de acum la cei mai vechi, clasici, dintre cari însă numai *Bolintineanu* e reprezentat până acum cu un nr. (nrul 20), care cuprinde *Legende istorice*. Sperăm însă, că pe rînd vor urma și alte scrieri ale clasicii noștri, cari în mână studenților de liceu sînt neapărat ajutor la studiul literaturii naționale.

— În legătură cu acesta amintesc aici nrul 34, unul dintre cele mai serioase prin cuprins: *Istorie* de G. I. Ionescu-Gion, cu portretul și iscalitura autorului. Volumul cuprinde trei lucrări interesante ale tinărului istoriograf anume: *Dacia Caratinei II* (o conferință); *O încercare de colonizare în Teara-Românească*, și *Nicolae P. Mavrogheni*.

— Foarte frumoase sînt volumele nr. 7 și 40, sub titlul *De prin veacuri* de Car-

men Sylva. Aceste volume decorează frumos întreagă biblioteca, precum și unul din ele (nr. 7) e decorat cu portretul și iscalitura M. Sale Reginei-poetă. Scrierile acestea sînt traduceri din nemțește. Ele tractează toate subiecte din trecutul poporului românesc. Amintesc numai câțiva titli: *Mama lui Stefan-cel-Mare*, *Bucur, Fiica lui Decebal*, *Constantin Brancoveanu*, *Petru Cercei*, *Căderea Vidinului*, *Jian, Robii* etc.

— În legătură amintesc aci nrul 9: *Castelul Peleş*, schiță istorică și descriptivă de *Leó Bachelin* (trad. de D. Stănescu). Cine n'ar ceti cu plăcere despre acest poetic locaș, mai ales o descriere frumoasă, cum a făcut-o Bachelin?

— Nu mai puțin interesant e volumul nr. 8: *România*, Roma, Piza și alte opere de *Jules Michelet*. Pe lângă descrierea României, a unei călătorii în Italia, volumul acesta mai cuprinde următoarele schițe foarte drăguțe: *Michail Angelo*; *Animalele*; *Veduve*; *O Duminecă în familie*; *Educația prin sîrbători*; *Convorbirile morților*; *Căminul olandez*; *Cartea numelor tinere*; Ce cugetăm în biserică; *Imprimeria*. — Eată tot atâtea schițe foarte recomandabile. Mai interesantă pentru noi e: „România”.

Trec acum la o serie de cărți instructive. La locul prim între acestea trebuie să amintesc *Modelele de discursuri*, culese de G. Adamescu. Este cartea, care dintre toate mai mult m'a impresionat. E o lucrare serioasă, cu multă muncă și pricepere făcută.

— Partea I. *Elocuția Română*, (nr. 43—44, un volum de 223 pag. cuprinde 18 discursuri, din cele mai vechi timpuri pînă la I. C. Brătianu. Cetind acest volum, din care tare sînt ispitit a cita câte ceva, dar m'e

rețin, auzim rînd pe rînd discursuri dela: Luca Cârja, care vorbea regelui polon la 1523; dela Mihail-Viteazul, care vorbește ostașilor la Călugăreni; auzim o predică a lui Antim Ivereanul; un „cuvînt de pace și înfrățire” de Ven. Costache; apoi pe George Lazar, pe Cogălnicean, pe Birnău (discursul dela 1848), pe Bocuș, C. A. Rosetti, Cipariu, etc... Repet, e după părerea mea cea mai prețioasă carte din întreaga colecție.

— Tot prețioasă e și partea II, *Elocuția Străină* (nr. 48—49), care ne dă discursuri dela Demostene, Cicero, S. I. Christostom, Bossuet, Buffon (despre stil), Mirabeau, Napoleon, Gambetta (despre votul universal), O'Connell (despre situația Irlandei), verdnic se-l cetească fiecare Român, Macaulay, Bismarck, etc.

— Nr. 2 e intitulat: *Pasările noastre și legendele lor* de S. Fl. Marian, membru al Academiei. Atăta cred, că e destul și ca titlu de recomandare.

Unic în felul seu e volumul nr. 42, care însă își va căpăta în curînd un soț. E spirituala scriere a dlui Dr. Urechia: *Cine-i ucigașul?* în care se face vulgarizarea științei despre microbi, ucigașii omenirii. La prefață dl Urechia spune: „Dacă microbii ne vor da răgaz și domnul Müller bani, partea a doua a lucrării noastre nu va întârzia”. În tonul acesta e scrisă întreaga cărtică, care e pro-ză cu multe fotografii ale dușmanilor noștri. Pentru medicii români e foarte potrivită, dar ori-cine o poate ceti cu folos, mai ales, că în volumul al doilea se vor arăta și mijloacele de apărare contra acestor dușmani comuni ai tuturor, medicii și nemedici.

— Nr. 26. *Din biografiile oamenilor celebri*, după diferiți autori, trad. de Stănescu, volum provăzută cu 18 gravuri.

— Nr. 27. *Antichitatea greacă* de Mahaffy, trad. de L. T. cu 20 gravuri. O icoană a vieții clasice grecești.

— Analogă e „Antichitatea română”, de A. S. Wilkins, profesor la Owens college din Manchester (numărul 14). Aceste două volume ne dau o schiță detaliată din icoana lumii clasice, a Romei și a Eladei.

— Numerii 50 și 56 poartă titlul „Convorbiri despre artă”, de E. Pecaut și C. H. Baude, traducere de Stănescu. Volume foarte instructive, provăzute cu multe de gravuri.

— Nr. 4—5 sînt „Despre educație” de Herbert Spencer. Atăta e destul.

— Tot așa se poate zice și despre: Cele dintău noțiuni asupra științelor de Hu-lly, membru al soc. regale din Londra, și

— Nr. 54. *Patriotul de Paul Bourde*, trad. de Stănescu; o scriere filosofică morală, care a fost înăunată cu premiul de academia pentru științele morale din Paris.

Scrierile, ce restează a le enumera sînt cele traduse din literaturile străine; celebritatea lor e recunoscută, și nici nu mai insist, decât le enumăr.

— Nr. 10. *Novele și schițe*, trad. de T. și Livia Maiorescu, după: Alarcon, Bret-Harte, Mark Twain.

— Nr. 11. *Din tinerețe*, Tatăl, și alte no-vele de André Theuriot, în trad. lui Stănescu.

— Nr. 19. Două comedii din franțu-zește: 1. *La ce visioasă fetele*, de Alfred de Musset; 2. *Ades bărbatul schimbă de Aug. Vacquerie*, traducere de Th. M. Stoenescu.

— Nr. 21. *Ombra roman* A. Gennevraye, trad. de Stănescu.

— Nr. 22. *Călătorie împregiurul odăii mele*, de Xavier de Maistre, o carte foarte plăcută, trad. Alex. A. C. Sturdza.

— Nr. 38. *Werther* de Goethe, cu 12 ilustrațiuni.

— Nr. 52. *Prietene*, roman, de Fr. Coppée, trad. de Stănescu.

— Nr. 53. *Doi trandafiri și lacrimi de copii*, două romane de Wildenbruch, renumit scriitor modern, trad. din nemțește de L. T.

— Nr. 60 (ultimul în serie). *Manon Lescaut*, roman de Abatele Prevost, traducere de I. S. Spatali.

Ajungînd la sfîrșitul seriei mi-aș pute sfîrși și eu recensiunea, adăugînd pur și simplu: Fiecare număr costă broșurat 16 cr. ori 30 bani (legat 60 bani) și se poate procura dela librăria Institutului Tipografic. Nu pot întrelăsa însă fără a amintire zelul dlui Stănescu, și tactul cu care a ales materialul de până acum. Alegerea bună a ridicat valoarea bibliotecii față de celelalte, și dela buna alegere atrăa și viitorul ei. Ce privește editura e foarte bună. În format octav mic, portativ, volumele se aseamănă cu cele din biblioteca lui Reclam, dar au o hîrtie mai bună, un tipar mai măricel, mai cu gust și chiar formatul e cevași mai măricel.

Domnul Müller, trebuie recunoscut, că își dă toată silința, ca din ce în ce publicațiunea să fie cât mai plăcută. Și până acum am observat două îmbunătățiri mai însemnate; începînd cu numărul 26 a dat o hîrtie mai fină, mai lucie și frumoasă, apoi și literile au fost renoite. În volumele prime cel puțin literile cu codiță nu erau bune, căci în loc de codiță obicinuță ele aveau un micuț „s”. Cu timpul „s” a dispărut.

Eată o întreprindere, care dacă va observa cu tact principiile conducătoare, ce i-a ales, va avea un viitor tot mai frumos și care va face astfel un prețios serviciu cultural poporului nostru.

Dr. E. Dănu.

Viena creștină pentru naționalități.

Marele meeting din Prater.

— Raport special. —

Viena, 10 Iunie n. 1896.

(Urmare și fine.)

Vorbitorul, dl *Schreiber*, atrage atenția asupra marelui pericol care s'a născut prin politica șovinistă maghiară... Relațiile atât de importante, și mai înainte atât de frumoase între noi și statele balcanice totemai prin procedura guvernului maghiar au fost stricate. Dar' abstrăgând dela toate acestea, nu poate fi în interesul nostru, ca chestia naționalităților să fie explosiv rezolvată. (Aprobări). Și dacă totuși s'ar întâmpla, atunci numai și numai acele îngâmfate 6 milioane Maghiari Jidani ar purta vina și ar fi responsabili, acele puține milioane cari voesc să domnească asupra majorității alor 10 milioane de nemaghiari. (Aplause).

Apoi aduce motive într'adevăr convingătoare, aduce momente grave, care-l îndeamnă a pleda pentru federalizarea monarhiei. Monarhia numai pe basă federalistă va fi în stare de a presta chemări sale, numai pe basă federalistă va pute să existe, nemișcată, neclintită în furtunile timpului. (Lungi applause. Mișcare).

Apoi vorbește despre „așa numitul mileniu maghiar... Mileniul e o șerbare, nu poți zice specifică maghiară, căci e o șerbare judeo-maghiară. Ea ne impune sacra datorință de a ne mișca în contra ei, de a protesta în contra unei atari festivități. Și nu e putere pe pământ care să ne abțină de a zice adevărul, fie cât de neplăcut. (Aplause). Ne fac reproșuri, că noi am ataca o festivitate, care stă sub protectoratul M. S. a împăratului, nerespectând prin aceasta loialitatea și stima care trebuie să o păstrăm față cu persoana Majestății Sale. Nu e așa, dlor! E totemai datorința noastră patriotică a păși în contra aceluia popor resfatat, care știut este, nu atimează nici instituțiile cele mai sacre. Și totemai de aceea propune următoarele rezoluțiuni spre primire:

„Adunarea de astăzi, 9 Iunie, a creștinilor sociali, ținută în sala lui Svoboda din Viena, își ține de datorință a lua poziție în contra așa numitului mileniu și a provoca pe toți aderenții ei, să nu participe la sărbătorile milenare. Totodată adunarea felicită pe națiunile nemaghiare ale Ungariei și Transilvaniei pentru lupta lor energică de apărare, pe care o poartă întru asupririi jidano-maghiare, în interesul existenței lor și în interesul întregii monarhii; și le provoacă să persiste în luptă în mânia tuturor greutăților, de oare-ce cauza lor e dreaptă și trebuie să ducă sigur la învingere“. (Aplause lungi și încetate. Strigăte de „bravo“, de „hoch“ la adresa naționalităților nemaghiare din Ungaria și Transilvania. Toți se ridică în picioare, și aplaudă fără încetare).

Vorbitorul roagă ca să se primească această rezoluțiune, ca dovadă că în Austria mai există încă simțământul de dreptate.. Noi față cu Jidano-Maghiarii în veci vom ști să ne păstrăm punctul nostru de vedere, vom rămâne în veci tot pe același principiu, căci altfel ar ave drept Maghiarul când zice despre noi „totuși „hunczat“ e Neamțul“. (Aplause furtunoase, cari nu mai voesc a înceta).

Aceste rezoluțiuni fură primite cu unanimitate. Era un entusiasm cum nu l'ai presupune la Germanul rece, un entusiasm care te cucerea pentru o nouă venire la Viena a unei monstre deputațiuni române, te cucerea cu forță elementară.

Vorbirea lui Dr. Pattai.

După aceea luă cuvântul dl Dr. Pattai, deputat în reichsrath. Primit cu applause vii, începând să vorbească despre tema „Reinoirea pactului austro-ungar. Domnul Pattai citând cuvintele, care le-a rostit împăratul în 8 Iunie la primirea banderului, argumentă, că cuvintele aceste conțin dorința, ca legăturile între părțile monarhiei să fie susținute în integritate, dar' exprimă totodată și acel principiu, că egale drepturi impun și egale datorințe, ear' că din legătura între Ungaria și Austria, rees atât egale drepturi cât și egale datorințe. Domnul Pattai, făcând istoricul primei pactări între cele două părți ale monarhiei zice, că parlamentul austriac nici nu a conlucrat la această pactare, ci că totul e opul faimosului B e u s t. După-ce combate energie mult usitata frasă, că Maghiarii totemai prin pactul cu Austria, l'ar fi dat Austriei libertatea și constituționalismul, după-ce

se ocupă cu delegațiunile într'un mod foarte temeinic, vorbește în fine despre interesul vital ce-l au Maghiarii pentru de a mai susține pactul dualistic în stadiul actual, adecă pentru „de a-și cumpăra ajutorul nostru cu banii nostri“. Dacă azi, ca fii, și ca o parte a monarhiei noastre zicem, că legătura între Austria și Ungaria trebuie susținută, și că vom susține-o, atunci trebuie respectate și validitate și drepturile noastre.

Dacă țeara într'adevăr e atât de bogată, precum se arată lumii la așa numitul mileniu prin pompa și splendoarea cea mare, atunci pactul încheiat pe altă basă nu-i va cauza nici o greutate. Vorbește apoi despre chestia băncii austro-ungare, a cărei rezolvare stă în strictă legătură cu pactul și arată enormele folosuri, care le-a tras pe de o parte aristocrația financiară, dar' mai cu seamă Ungaria din privilegiul ce i-se oferia. Eliberarea de sub influența și puterea financiarilor e tot atât de necesară, ca și eliberarea de sub tirania presei j'dane. (Aplause). Drept însă, că în punctul ultim am ajuns deja un rezultat, căci nu le mai crede nimenea ziarelor jidane, numai — le abonează. (Aplause. Rîsete). Vorbitorul revine apoi la modul infam și revoltător cum e miliția și armata comună batjocorită în Ungaria și atacată în tot chipul. Pentru noi e o chestie de onoare, ca să luăm în secul nostru armata comună, căci doară fiii nostri aparțin ei, să o apărăm în contra unor venetici sâlbatici și neculți, căci vătămându-ne armata, ne vătămă pe noi înșine. (Aplause îndelungate).

Vorbirea deputatului Scheicher.

Acum luă cuvântul domnul deputat die-tal *Scheicher*, spre a vorbi despre „Importanța economică și politică a dualismului“. Domnul Scheicher e preot, și Vienez din cap până în picioare, Vienez la față, la inimă, la modul cum gândește și cum vorbește. Fie în parlament, fie într'o adunare, fie în cerc familiar, el tot în același mod vorbește, plin de humor, plin de spirit, precum poate vorbi numai Vienezul. Și tema de astăzi a tratat-o într'un mod, de răsună sala de rîsete. Și ce e mai de mirat și mai de necrezut: ori-cât era de ușuratică, în modul ei de predare, vorbirea dînsului totuși a lăsat adăncă impresie în inimile tuturor.

La început, ocupându-se cu întrebarea, ca ce ne da oare nouă, Vienezilor, dreptul să-i criticăm pe domni Maghiari, se bazează pe o glumă din „Figaro“. În Salzgrîs *) stau doi bărbați și se ceartă. „Măi mincinosule! Măi mișelule! Măi gauefule!“ zice unul către celalalt; ear' acesta stă și tace. Tre-când un al treilea, verosimil un creștin, mirat întreabă: „Domnule, nu auzi cum te tutează, cum te batjocorește? Zice că ești un mincinos, un mișel, un gauef! Și d-ta taci la toate acestea?“ Și el cu mare făgăm răspunde: „Pentru-ce să mă îritez, căci doară nu m'ia atacat onoarea!“ (Rîsete).

Așa e și cu noi și cu domni Maghiari; ei ne insultă, ne batjocoresc, ne titulează și mai rău și mai infam. Și acum să punem și noi mâinile în sîn și să tăcem! (Aplause și protestări).

Nu! Onoarea noastră nu e somnambulizată ca onoarea acelora de pe Salzgrîs! (Aplause îndelungate).

„Doi părinți voiau să-și lege copiii unul de altul — vezi bine într'o căsătorie fericită. Dar' copiii nu au voit, și înzădar a fost toată osteneala, căci: „Befehlen lässt sich so was net“. Și eată acumă fac Maghiarii un mileniu. Și Banffy îi prinde pe ministrii nostri și apoi nici nu-i mai lasă pe bieții până-ce nu-i duce la „mileniu“. Și Kossuth Ferencz, sau Ferencz Kossuth cum l'am numi, bate o dobă mare, bun, bun și strigă ca cei din Prater: „Herrein spaziert Herren und Damen! Nurr einmal in tausend Jahren! Den schlafende Fakurr, zu sehen, und ein ehrlicher Deutscher unter einen Glassturz, das höchste Wunder des Jarhrhunderts, etc. etc.“ Dar' înzădar își bate gura toată campania, înzădar îl roagă cu lacrimi în ochi pe Badeni ca să facă lege millenară și în țeara lui, acesta numai suride dulețu și zice: „So, befehlen lässt sich so was net...“ (Aplause îndelungate). Da, și eu zic că se înțelege că nu, dar' nici aceea nu ne poate interzice nimeni, că în loc de mileniu, să mergem la „Hernigen in Hernals“. **) (Aplause, rîsete, bravo!)

Apoi se ocupă vorbitorul în detalii cu tema sa și la fine zice următoarele cuvinte: „Cu-

*) Cerc vienez, locuit așa zicând exclusiv de Jidani.

**) Hernals e un suburbiu din Viena, renumit pentru vinul „Henrigger“ și pentru lăutarii sei. Câte un violinist și un mandolinist, sau poate unul cu o harmonică sînt musicianți, și toți oaspeții fără excepțiune căută textul. E foarte „gemüthlich“.

noașteți cu toții frumosul cântec, știu că și d-voastră l'ați cântat deja, e cântecul: „Das ist der Isidor“. Și vedeți, acest cântec e acuma atât de uitat, încât n'aveți nici ideea, chiar și în politică obvine, și într'adevăr e foarte acomodat. Căci dacă e vorba despre cuotă, dacă nemaghiarii din Ungaria se calcă în picioare, atunci toată lumea politică strigă din gura mare: „Tăceți nu faceți larmă! Nu înjurați, căci „Das ist der Isidor“. (Aplause îndelungate. Rîsete, Bravo. Ear' vecinii mei uimiți: Na so was! *)

Un incident.

Președintele, dl Dr. Psenner, dă acuma cuvântul dlui Dr. Preda, un Român bucovinean, avocat în Viena. Dl Dr. Preda începe cu criticarea disolvării unei adunări antisemite în 8 Iunie; **) mult fu întrerupt de către comisarul polițienesc. (Proteste și strigăte „Hoch die Rumänen“).

Dr. Lueger.

Acuma președintele dă cuvântul dlui viceprimar al Vienei Dr. C. Lueger. În sală se naște o mișcare mare, toți se adună în giurul tribunei toți de pe afară se îmbulzesc ca să mai ajungă și ei în lăuntru, și audă și ei ceva. Ca în teasc stă mulțimea, și strigătul „Hoch Lueger“ se înalță din mii de pieptari. Fețele au expresiunea aceea care o observi când te aștepti la ceva mare, ce e totodată și convingerea ta. Prin mulțime se deschide o cale și Dr. Lueger se urcă pe tribuna. Cei pe lângă care trece îi strîng mâinile, îi ating hainele dacă nu-i pot prinde mîna...

Acuma stă pe tribună. Mulțimea face tot mai erumpen în strigătul „Hoch Lueger“, și-l strigă cu entusiasm, cu bucurie, căci acest om e întruparea ideii lor. Lurger e un om frumos. E foarte înalt, imposant. În butonieră are și el garoafa albă. Abia după vre-o câteva minute se potolește larma, când apoi luând cuvântul în mod stralucit, strășnie ca totdeauna vorbește despre stările din Ungaria, despre brusca purtare a clicei dominante.

A fost un timp — zice vorbitorul — unde această purtare se privi în tăcere; — poate-că unul sau altul în debila-i manie scrântănia din dinți, dar' n'a cutezat nimeni a spune adevărul, adevărul ce-l gândia și ce-l simția. Eu am ridicat vîlul de pe stările maghiare, și am provocat în parlament o furtună cum nu s'a mai văzut. Au voit să conchene statarul parlamentar ca să mă împuște, vezi-bine numai parlamentar, dar' lucrul s'a întemplat altcum, și eu am urmă speranță, că acum înimicii mei vor fi în curînd într'adevăr împușcați. (Aplause îndelungate, „Hoch Lueger“).

Ca să iubești pe Maghiari, la aceasta nu te poate sili nimeni, și dacă se vor dizolva sute de adunări, se vor ține mii, în cari, în toate, se va protesta în contra clicei dominante în Ungaria. (Aplause furtunoase și aprobări). Ghiumeky ***) (Rîsete) poate să tot laude pe Maghiari ca președintele actual al delegațiunilor, asta nu-i mai ajută. („Așa e“. Aprobări). Noi Austriicii deja de treizeci de ani sîntem subjugăți de Maghiari...

O voce din public: „Noi nemaghiarii vom ajuta de a vă elibera. (Aplause furtunoase, strigăte „Hoch die Nichtmagyaren“, „Hoch die Rumänen“, mare șgomot, mișcare).

Dr. Lueger... dar' ne vom răfui cu dîșii (Aplause). Toate naționalitățile din Ungaria luptă, toate duc o luptă crâncenă și grea în contra Maghiarilor, și nu le putem face reproșuri, ba e chiar natural, ca idei panslave, pauromane să se lătească în mijlocul lor. (Bravo, vii applause). Cu atât mai mare e în subjugarea generală a popoarelor nemaghiare lăsată Germanilor, lăsată ca care poartă ei jugul Judeo-Maghiarilor. Această trădare a neamului, a poporului lui se strigă la ceruri (Aplause furtunoase, îndelungate, strigăte de „Rușine“, mare mișcare) și suspinele popoarelor subjugate, ca și suspinele Slavilor și ale Românilor; dar' mai există încă o Austrie, care va lupta, care

*) Când Vienezul e uimit, sau adănc impresionat, sau când vede ceva nou, peste tot când e într'un afect spiritual, el nu e în stare a zice altceva decît cuvintele: „Na so was“, dând cuvîntului „so“ un ton mai înalt.

**) Această adunare a fost foarte bine cercetată. Dr. Lueger vorbea contra mileniului și a Maghiarilor, când comisarul polițienesc a detras vorbitorului cuvîntul, ear' adunarea a disolvat-o cu motivarea, că e un act anti-dinastic, dacă vorbești în contra unei festivități, al cărei protector e Monarhul. Adunarea la părăsirea salei a cântat imnul „Gott erhalte“. Nu știu se se fi înaintat recurs, ci s'a convocat o a doua adunare.

**) Președintele parlamentului.

va apăra drepturile noastre (Aplause îndelungate. Aprobări). Și pîtruns de această convingere nu mă va împede nimeni și nimic, ca întotdeauna se dau expresiune convingerii mele, și dacă mă vor insulta, mă vor murdări ori-cât de des.

Vă atrag atențiunea, în ce mod perfid tractează în Ungaria armata noastră, în ce mod dinastia noastră. Ca răspuns la impunerea ce mi-s'a făcut în adunarea de ieri, permiteți-mi ca se Vă cetesc un articol, care a apărut în „Reichspost“ fără de a fi confisecat, o nouă dovadă că în ce mod se exprimă în Ungaria simțămintele dinastice.

(Cetește apoi cazul din Tolna-Tamási *) prin ce produce o adevărată furtună de strigăte de indignare).

Și așa ceva — continuă Dr. Lueger — se întemplă în Ungaria. (Strigăte furtunoase: „Nieder mit den Magyaren“. Oare în locurile dătătoare de ton nu se știe aceasta? Clica aceasta înjură toate. Și dacă noi ne opunem și nu lăsam ca tot ce ne este mai scump și mai venerabil să fie blasfemiât, să fie murdărit, atunci zice lumea că conturbăm pacea. Nu noi conturbăm pacea, ci aceia cari ne silesc să ne apărăm. (Aprobări).

Dacă treci numai cu ochii peste istorie, totdeauna vei afla pe Maghiarii în luptă cu elementul german. Ultimul fiu al casei Babenberg a căzut în lupta contra Maghiarilor, în războiul cu Turcii Maghiarii au luptat contra noastră, întotdeauna au fost inimicii nostri, și eu nu voi înceta nici-când, a lupta contra acestor inimici ai Austriei. („Hoch Lueger“. Furtună). Ce urmări voi trage eu dintr-aceasta, mi-e egal! Mi-se spune, că nu voi deveni primar. („Hoch Lueger“ Aplause). Domnilor, vă asigur, că nici aceasta nu mă împoartă, de oare-ce nu voi înceta nici-când a mă lupta, până nu va fi ajunsă și deplină victoria noastră. Ne-a succes a delătura liberalismul jidan din Viena (Aplause îndelungate) ne va succeda a delătura influența și demnia acestui liberalism din toată Austria, ne va succeda, a delătura domnia Judeo-Maghiarilor în Ungaria, ca steagul negru-galben să se ridice mîndru și falnic în Pesta ca semnul păcii și a dreptății pentru toate popoarele monarhiei noastre. (Aplause îndelungate, mișcare, entusiasm).

Deci haidă să ne luptăm! Dacă toți vom fi de o idee însuflețită, uniți în cuget și simțiri, victoria ne este sigură, și ca acel general din războiul de 30 ani, care se ruga către Dumnezeu: „Doamne, dacă nu voești să ne ajuti nouă, nu le ajuta nici celorlalți“, zic și eu în crâncena luptă: „Doamne, numai acelora nu le ajuta, cu Maghiarii și cu Jidano-Maghiarii isprăvim noi“. (Aplause îndelungate, mare entusiasm, strigăte de „Hoch Lueger“).

Închiderea adunării.

În călduroase cuvinte președintele mulțimește vorbitorilor, apoi declară ședința de închisă. Încă-odată mai resună strigăte și applause. Apoi deodată întonează cineva „marșul lui Lueger“, și adunarea, ca la comandă îl cântă până-ce la fine izbucnește în asurzitoare strigăte de „Hoch Lueger“. Era un moment imposant, când vre-o opt mii de oameni cu răi însuflețire cântau acest marș, cu un entusiasm care te punea în uimire. Ce va fi simțit și bărbatul, când după aceste frumoase tonuri părăsi sala, și după trîsură îi răsună salutul miilor „Hoch Lueger“. — Mulțimea începă acum să se împrăștie, urmărită de ochii poliției, care — natural — era într'un număr mare reprezentată. Unii intrau în cafenelele din Prater, unde îi întâmpinau cu marșul lui Lueger, alții mergeau încet spre casă, delectându-se, cum lung timp resunau stradele de strigătul „Hoch Lueger“.

În fine se coborî peste Prater pacea nopții, numai din departare mai străbătea câte o fluierătură în teimeinică tăcere. Razele lunii se jucău cu frunzele arborilor, ear' prin umbra pomilor ce în căzu pe pământ, ici-colea mai umbla câte un om, ca în visuri adăncit, și ca în dulci reamintiri strigând: „Hoch Lueger“.

Titulul.

Cronică ad hoc.

Redacțional. Cerem scuze cetitorilor pentru întârzierea acestui raport, pe care și noi numai azi l'am primit, nu știm încă din ce pricină.

Telegramă oprită. Din ocaziunea acestui meeting, directorul „Mesagerului Național“ din București, dl Roberto Fava, a trimis următoarea telegramă:

*) Vezi „Tribuna“ nr. 116 din 9 Iunie n Cronică: „Dinasticism, nu glumă“. Rap.

„Present cu cugetul, trimit întru niri salutul meu și doresc deplină isbîndă în lupta contra asupritorilor asiatici ai naționalităților“.

Telegrama aceasta a fost înhibată în Budapesta și remisă la București.

Răspunsul antisemiților. La interpelarea cunoscută a lui Holló răspunde „Deutsches Volksblatt“ următoarele:

„Se înțelege de sine, că interpelarea ne lasă de tot reci, și răspunsul baronului Bánffy, fie el de ori-ce natură, ni-e cu totul indiferent. Voim numai să replicăm, că nu Dr. Lueger și nu noi sîntem aceia, cari cauzează ruina morală a Ungariei, ci faptul acesta se îndeplinește în modul cel mai eficace prin asuprirea naționalităților nemaghiare, prin șovinismul turbat al Jidano-Maghiarilor și prin diferitele scandale ale lui Bokros, Miklos, Pulszky etc.“

„Dreptatea“ și antisemiții din Viena.

„Dreptatea“ din Timișoara publică la locul prim al numărului său de ieri (în loc de prim-articol) o corespondență din Budapesta a lui „Deutsches Volksblatt“, primul organ al antisemiților. Relevăm acest fapt numai pentru-ca să se vadă, că nici „Dreptatea“ nu e așa de anti-antisemită, cum apărea în articolul său de alaltăieri. (Vezi: Revista Presei).

„Ielacici al Vienei“. Sub titlul acesta a publicat „Wiener Tageblatt“ dela 11 Iunie un prim-articol în care se scria:

„Un eveniment cu îndepărtat răsunet, adănc pîtrunzător este adunarea noastră, ce s'a ținut în Prater, este vorbirea înflăcărată de război, pe care a ținut-o Lueger în adunare. Organele de partid ale Drului Lueger nu exagerează de asta-dată, nici-decum, importanța acestei fulminante manifestări. Fanfarele, cu cari generalaștabul dictatorului Vienei este salutat din partea lor răsună chiar prea debili, prea slab, în comparație cu ceea-ce s'a întemplat. S'a proclamat doar' războiul civil. Nimic mai puțin. La luptă contra Maghiarilor, la războiul contra statului ungar au fost conjurate miile de oameni, cari cu entusiasm au primit declarația de război a lui Lueger. Așa va fi fost odinioară, în primăvara anului 1848 în adunările de popor care au început să se organizeze lupta, până la cușt, în contra rebelilor maghiari, dășmanii de moarte ai poporului croat. Ielacici al zilelor noastre e Lueger. Croații de atunci sînt antisemiții de azi.

Dar' noi nu trăim în timp de revoluție declarată... Și totuși un șef de partid proclamă război civil, proclamă o cruciadă în contra unei națiuni, care constituie partea puternică, importantă, indispensabilă a unității popoarelor, din care constă monarhia noastră. Statul pe care s'a ridicat această națiune, e vorba să fie zdrobit și ruinat, și la această opera de destrucție sînt chemați solemn: Croații, Sârbii, Slovicii și Românii, în capitala celuilalt stat al monarhiei... Și așa mai departe.

Cronică politică.

Voci de presă despre expusul lui Goluchovski.

Nu e lucru fără interes, ba este chiar foarte instructiv, a asculta, a auzi, ce zic ziarele diferitelor state despre declarațiile contelei Goluchovski cuprinse în expusul seu. Reproducînd chiar și numai spusele ziarelor celor mai de frunte ale statelor respective, prin aceasta nu voim să zicem, că toate și fiecare își spun părerea așa cum ele se gîndesc într'adevăr; nu. Din contră multe din ele trebuie să păstreze fel de fel de rezerve: unora li-le impun considerațiuni și legături cu cercurile normative, unde numai foarte rar este iertat să se spună adevărul, poate chiar fiindcă de multe-ori așa pretind cele mai mari interese ale statului, și în această categorie am înșira presa germană. Alte ziare, cele italiene spre pildă, sînt prea influențate prin laudele ce a adus armatei lor ministrul nostru de externe, pentru a-și exprima franc opiniunea despre toate cele atinse de contele Goluchovski. Cele de pe Peninsula Balcanică nu pot încă să-și verse tot focul așa cum ar dori, căci nu se știe încă ce plan, speranțe și asigurări aduce cu sine din Petersburg principele Montenegrului Nikita, care călătorește acasă prin Constantinopol și Sofia spre a ajunge în 27 c. la Belgrad, unde are să se iee hotărîri, ce inspiră delegatului Gyurkovics dinainte temerea, că delegațiunile se vor găsi de azi într'un an față în față cu situațiuni foarte schimbate“ (A se vedă darea noastră de seamă de ieri despre delegațiuni).

Spiciirea vocilor de presă o începem cu ziarele din Germania.

„Nord. Allgem. Zeitung“ cu data dela 10 Iunie, zice între altele: „Deși expusul nu

cuprinde nici o declarație senzațională sau de vr'un efect oare cum surprinzător, face impresie viuă prin limpezimea și siguranța, cu care sunt desemnate situația politică și poziția Austro-Ungariei față de chestiunile ce rezultă de acolo. Scoțându-se la iveală în expozuția pășirea fermă și conștientă de țelul său cuprinsă în vorbirea Împăratului către delegațiunii, aceasta nu se poate cu drept tălmăci în sensul, ca-și-când cu aliații Austro-Ungariei ar exista un program specific privitor la politica orientală a acesteia.

„Stabilitatea unei politici orientale pozitive, care s'ar refera la apărarea intereselor singuraticilor membri ai triplei alianțe, ar sta în contrast cu caracterul defensiv al alianței, deși fiecare participant este îndreptățit a conta pe sprijin amical nu numai privitor la menținerea păcii, ci peste tot privitor la politica sa”.

Până la vorbula „deși”, înțelesul cuvintelor ziarului cancelarului german este cât se poate de clar, încolo până la sfârșit: foarte vag.

„Vossische Zeitung” consideră vorbirea contelui Goluchovski, care se extinde în partea ei covârșitoare asupra stărilor din Orient, ca o „manifestație a politicii generale a triplei alianțe”.... „Marea laudă ce a adus-o triplei alianțe, este foarte îmbucurătoare”. Ziarul încheie declarând, că „expunerile contelui sunt de natură îmbucurătoare pentru pacea Europei”.

A'ata e tot miezul foaiei oficioase.

„Börsen-Courier” spune, că „vorbirea (ministrelor de externe) a corăspuns pe deplin așteptărilor, pe care lumea a fost îndreptățită a le nutri privitor la politica de pace a monarhiei austro-ungare”. Lingușind apoi mult pe Goluchovski, foaia intereselor internaționale se exprimă în următorul mod compătimitor despre noi: „Vorbirea lui este o manifestație importantă în folosul păcii europene, care manifestație cu atât mai mult poate conta la o primire simpatică, cu cât trebuie luat în considerație stăpânirea de sine și rezerva ce trebuie să-și împună adese-ori monarhia austro-ungară, pentru a evita orice colisiune cu alte puteri în Balcani”.

„Berliner Neueste Nachrichten” se apropie cu apreciere sa de a noastră, din numărul dostru dela 21 Iunie, unde ziceam: Exponul dlu Goluchovski se deosebește, în formă, printr'un stil, poate și ton mai clar, mai viu, decât sub predecesorul său; „i-ai zice aproape că este „mai sincer”, ba oamenii, deprinși a face glume, sărate ori nesărate, despre tot și toate „i-ar caracteriza și cu vorbula „vorbăreț”.

Și eată ce zice ziarul berlinez: „Contele Goluchovski a dat politicii Austro-Ungariei, de când se află în mâinile lui, un caracter plin de temperament”.

Încolo câteva lingușiri personale.

„Kölnische Zeitung”, totdeauna la dispoziția ori-și-cui pentru plată bună, consideră vorbirea ministrului ca o expunere afară din cale de importantă și ca una ce oferă materie bogată pentru aprecierea stărilor generale și care va produce în Germania echoul unei vie satisfacțiuni”.

Organul lui Bismarck, „Hamburger Nachrichten”, este pe deplin înțeles cu declarațiunea ziarului „Nordd. Allg. Zeitung”, că „o învoială a puterilor triplei alianțe privitor la politica orientală a Austro-Ungariei ar sta în contradicție cu caracterul defensiv al alianței și e neadmisibilă. De aceea este neînțeleasă și aserțiunea foilor maghiare, că Austria („H. N.” nu zice: Austro-Ungaria) este puterea conducătoare a triplei alianțe în chestiunea orientală”.

„Dacă un aliat al Austro-Ungariei ar sprigini politica orientală a ei afară de ceea ce îi impun aliatului obligamentele cuprinse în tratatul triplei alianțe, aceasta ar însemna a ocoli caracterul defensiv al acestor tratate, ceea-ce ar trebui să umele Europa cu neîncredere”.

Și aceasta e foarte limpede spus.

Metropolitul Ghenadie.

Am spus cum „Voința Națională” și după ea celelalte foi liberale, au publicat niște scrisori atribuite Metropolitului Ghenadie, căutând a-l implica într-o afacere mai scandalosă decât toate și a-l pune într'un asasinat săvârșit de criminalul Mărgăritescu.

Scrisorile publicate de „Voința Națională” și de celelalte foi guvernamentale, par a fi apocrife, de oare-ce zărele ce le-au publicat, refuză să le dea și în facsimile, cum li-s'a cerut.

Pe de altă parte Metropolitul Ghenadie a adresat parchetului de Ilfov următoarea petițiune:

„Domnule Procuror!

„Prin numărul 3438 dela 31 Maiu 1896 al ziarului „Voința Națională”, am fost calomniat în chipul cel mai neomenos. De sus până jos tot ce se scrie privitor la mine în

menționatul număr al acestui ziar, e minciună și calomnie.

„Vă rog, domnule procuror, să chemați în judecată înaintea domniei-voastre pe autorul calomniilor despre cari vorbesc, pentru a-și produce dovezile, sau în cazul când n'o va pute face să-l trimiteti înaintea curții cu jurați, pentru a fi osândit conform legii.

„Alături pe lângă acestea și pomenitul ziar cu articolul calomnios”.

† Ghenadie, Metropolit-Primat”.

Din scandal, scandal ră sare.

Sunt cunoscute scandalurile ce s'au făcut cu caterisirea și surghiunirea Metropolitului Ghenadie.

Convocarea ilegală a Sinodului; actul de aculare, alcătuit în pripă, și cuprinzând, pe lângă abateri dela regulile canonice, și delice de drept comun, pe care Sinodul nu nu era competent să le judece; graba neexplicabilă ce s'a pus ca acusatul să fie judecat; faptul că nu i-s'a permis nici măcar să se apere; — au fost tot atâtea scandaluri, care au uimit și indignat publicul în România și care trebuiau să se culmineze cu executarea brutală a sentinței Sinodului, fără semnătura Regelui, — șeful puterii executive.

Am desaprobat această procedură, deși afacerea Metropolitului Ghenadie pe noi nu ne interesează decât în chip indirect; dar am desaprobat-o pentru-că ca ar pute să aibă consecințe triste și pentru clerul nostru și pentru-că considerăm actul în sine ca o lovitură adusă bisericii, sentimentelor de pietate ale credincioșilor ei și demnității naționale a Românilor în genere.

Din scandal nu poate să nască decât scandal, — lucru ce s'a adevărit în urmă cu priso.

Duminea trecută s'a ținut la București o nouă întrunire publică de protestare contra acestor scandaluri ale guvernului dlu Dim. Sturdza.

După întrunire mai mulți cetățeni s'au dus să manifesteze la locuința primului-ministru. Acesta nu era acasă, — și publicul era gata să se împrăștie.

Deodată însă dl Dim. Sturdza sosește într-o trăsură cu coșul ridicat. Mai mulți din public îl ved și încep să-l huiduiască.

Dacă lucrul s'ar fi oprit ael, scandalul ar fi fost destul de regretabil. Dar acei cetățeni nu s'au mulțumit să huiduiască pe șeful cabinetului, ci au sărit în trăsura lui și l-au scuipat în obraz.

Aceasta e din cale afară!

Precum am desaprobat excesele gavorului în afacerea Metropolitului Ghenadie, tot astfel desaprobam cu energie excesele acelor, cari se lasă a fi luați înainte de pasiuni până în acest hal.

Dl Dim. Sturdza e prim-ministru al țării, și pozițiunea înaltă ce ocupă se cuvine să fie respectată, chiar când omul ar avea greșeli.

Pentru aceste greșeli, primul-ministru poate fi combătut cu violență chiar, dar nu scuipat; în momentul când cetățeanul vine în fața urnei el poate să voteze în contra ministrului pe care-l desaproabă, dar nu-l poate opri trăsura și nu-l poate scuipa, pentru-că acestea sunt procedări sălbatice, barbare, rușinoase.

Când oare se va încheia seria acestor scandaluri?

Reflexiuni.

Bihor, 1 Iunie 1896.

„Unirea” în nr. 22 sub rubrica „Noutăți” cu titlul „Preotul din Bihor”, aduce o notiță, față cu articolul meu din nr. 107 al „Tribunei” cu titlul „Non quis, sed quid”. Cuprinsul acestei notițe seamănă a ceva svicolire produsă din forțată apărare a unei cauze — millenliu — ce nici apărătorului nu-i prea poate conveni.

Notița aceasta a reprodu-o și „Tribuna” în nr. 112, sub rubrica „Cronica” cu titlul: „invecție”, cu observațiunea finală: „Lăsăm cetitorilor să judece, dacă aceste reflexiuni ale Drului Szmigelski nu-s invecție”.

Evident, că observațiunea aceasta s'a făcut cu scop de a fi curmată discuțiunea, sau cum îi place „Unirii” vociferarea ulterioară, deși expresiunea „redactorului din tufă” e prea trivială, eară pretensiunea de „pietate și reconștință” a profesorului dela scumpul seu învățcel de oare-când, e ceva mai mult decât „vociferare”, e vătămarea moralului: „se nu știe stanga, ce face dreapta”.

Regret din inimă, că scrierea mea a cauzat disensiunea aceasta între profesor și fostul seu învățcel.

Însă încă învățcelul a încetat a mai fi discipul, ci acum e al nostru, al publicului sper, că nu va refusa a da loc în „Tribuna” câtorva reflexiuni, față de notița „Unirii” cu

*) Desigur; credem însă, că acum discuțiunea va fi încheiat definitiv. Red. „Trib.”

atât mai virtos, că învinuirile din notiță mă ating personal.

„Unirea” zice: „Preotul din Bihor” earăși înaltă „vocea liberă”... Nu-i răspundem din simpla cauză, că pe d-lui nu-l știm cine e”.

Eu n'am pretensiunea de a fi cunoscut, cu atât mai puțin am dor de renume și nice nu pricep dorul „Unirii” de a ști „cine e”.

Doară în cazul nerecunoașterii „cine e”, răspunsul s'ar aplica după farba brunetă sau bălă, după brul negru sau roșu, sau după statura înaltă sau mică?

Eu n'am calculat la răspunsul „Unirii”; ea încă zice că „nu răspundem”, dar totuși răspunde cu: „Apoi cele-ce vociferează d-lui, nici nu au de a face cu binele bisericii noastre ori cu ale poporului nostru, ci sunt numai niște invective de tot personale îndreptate asupra redactorului „Unirii”.

Discuțiunea s'a urzit din incidentul circularilor episcopești pentru sărbările millenare, care între alții reprobându-le și eu, „Unirea” în primul seu din nr. 19 demostă cum adunarea factorilor competenți și enunțările oficioase au efectuat, ca sărbările millenare să fie sărbări de stat, dela cari n'au lipsit decât — „vocile libere”.

Pe cine înțelege „Unirea” sub „vocile libere”, ni-o spune ea însăși: „Tribuna”, Protestul Sărbilor, Slovacilor și Românilor ne subseris de nime, corespondențele anonime ale unui preot din Bihor, de pe sate și de aiea, în fine depeșă de condolență a tinerimii academice din Viena eară fără încălțură” ș. c. l.

Dar evenimentele ulterioare au dovedit și vor mai dovedi, că nu numai aceia au lipsit dela sărbările millenare, pe cari li țiră „Unirea”, ci mai mulți alții. Doară tîrrea Românilor din Caransebeș la expoziția millenară și a altor Români cari vor mai fi tîrși nu o va considera „Unirea” de argument spre a demostă, că Români consimțese cu sărbările millenare.

Apoi, că millenliu cu sărbările lui — a căror părtinire o am reprobato eu — ce folos, ce bine aduce bisericii și poporului nostru, cred că n'are lipsă de coment, precum nici aceea că s'au făcut multe enunțțiuni oficioase, care sînt mortifere pentru noi.

Pentru-ce dară, acelea-ce am scris sau după „Unirea” „vociferat” — eu, nu au de a face cu binele bisericii și al poporului nostru?

Ce se ține de aserțiunea, că eu m'am îndreptat cu invective în contra persoanei redactorului „Unirii”, e o aserțiune foarte greșită. Discipul nu i-am fost, nu ne cunoaștem, nu stăm unul altuia în cale, Bihorul e departe de Tîrnave și n'avem de ce a ne teme unul de altul ceva interese; nu știu dară ce m'ar îmboldi la invective personale?

Eu totdeauna am cetit și cetesc cu plăcere „Unirea”; ba a fost timp, când i-am adus și laude în coloanele „Tribunei”.

Divergența de opinii față de sărbările millenare, n'ar fi trebuit să irizeze așa cumplit pe dl redactor; sau doară jocul de cuvinte cu numele d-sale l'a iritat?

Dar cine l'a provocat? Acela, care doria și dorește să cunoască nume și persoană.

Dar pe lângă toate acestea primească dl redactor al „Unirii” salutările aceluia, pe care poate ar dori să-l cunoască.

Preotul din Bihor.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 123) scrie un prim-articol intitulat „Școale millenare”. Articolul arată, că „școlul urmărit de guvern și de sateliții lui cu aceste școale este fără discuțiune cel al maghiarisării cu ori-ce preț”, constată, că acest odios scop este pentru Maghiari „semmnal de luptă în marea chestiune a naționalităților” și termină îndemnând poporul român la luptă pentru susținerea limbii, de oare-ce „în lupta pentru limbă nemernic e poporul, care va deserta, ori va sucumba”.

„Dreptatea” (nr. 123) reproduce la primul loc, sub titlul: „Alegeri curate în Ungaria” o corespondență din Pesta a ziarului „Deutsches Volksblatt” în care se tracează despre proiectul pentru judecătura Curiei arătându-se tendințele nelegiuite, cari le urmăresc Jidano-Maghiarii prin acest proiect, îndreptat în prima linie contra partidului poporal din Ungaria.

CRONICĂ

Sibiu, 17 Iunie n. 1896.

Pentru Liga culturală. În zilele de 8 și 9 Iunie, — scrie „Mesagerul Național” — presa va da mari sărbări poporale în grădina Bragadiru, pentru folosul comitetului

central al Ligei culturale. O parte a venitului se va da cassei de ajutorare a societății presei. Sărbarea va fi patronată de către directorii ziarelor cotidiane domni N. Fleva, directorul „Dreptății”; G. Em. Lahovary, directorul „Independenței Române”; N. Filipescu, directorul „Epocii”; A. V. Bel-diman, directorul „Adevărului”; Al Ciurcu, directorul „Timpului”; G. Al. Scortescu, directorul „Evenimentului”, etc. etc. Sărbarea va fi cât se poate de strălucită, mai ales că un comitet de doamne din societate vor da gentilul lor concurs.

Un tinăr român, absolut de teologie se oferă peste vară ca scriitor în vre-o cancelarie sau ca instructor de limba română și maghiară. A se informa la redacția ziarului.

Înmormântarea lui Jules Simon s'a făcut la 13 Iunie. Printre persoanele care au asistat la ceremonia care s'a oficiat la biserică, s'a remarcat reprezentantul președintelui republicii, toți ministrii, numeroși membri ai corpului diplomatic, delegațiunile tuturor corpurilor constituite, o afuență numeroasă de amici și alte notabilități politice, literare, științifice și artistice. Conte de Münster a depus o coroană imensă oferită de împăratul Wilhelm. Onorurile militare s'au făcut până la cimiterul Montmartre. Dl Méline a pronunțat un discurs, laudând rolul politic al lui Jules Simon la fondarea republicii și exprimând speranța, că exemplul seu va ajuta pe toate partidele se înțeleagă, că cu ura nu se înțelegează nimic și că e nevoie de unirea tuturor Francezilor.

Muștele columbace. Se vestește din Lipova, că muștele columbace se ivesc neconținut în acele ținuturi și că locuitorii sînt îngrijți, că pe semne nici în anul acesta nu vor fi scăpate bițele vite de acesti vrășmași ai lor.

Anarhistul în capcană. În zilele aceste archimilionarul Rothschild din Paris a primit o „teribilă” epistolă, în care după-ce i-se expuneau cu mult foc fioroasele principii ale anarhismului, cari nu pot admite, ca vr'o călăvia fericită să se îmbeuie în milioane de florini, ear' milioanele de nefericiți să piară de foame, e provocat a trimite imediat 120.000 fl. la Budapesta pe adresa „Arbeit 1896 poste-restante”. Altfel mai înainte decât ar crede, puternica alianță anarhistă îl va pusti din rîndul viețuitorilor. Epistola era scrisă cu cerneală roșie și subscrisă cu groaznicele cuvinte: „Vampirul anarhiei”; corăspunde deci perfect înfricoșatului ei cuprins.

Flegmaticul baron Rotschild, în loc de a rezolva momentan „urgenta” provocare, a trimis pur și simplu epistola poliției din Pesta, — spre știre și conformare! În consecuență căpitanul poliției trimise la posta centrală un detectiv, spre a prinde pe „inventorul” vampir al anarhiei: Cîteva zile detectivul aștepta înăzdar. Nici un vampir nu se ivia. Într'o zi în sfîrșit intra la postă un murdar învătăcel de lăcatur, care se interesa dacă a sosit cumva „misterioasa” epistolă — poste-restante? „Da” — răspunse funcționarul — „dar numai adresatul i-o pot preda, pe lângă propria sa subsciere”. — „Eu sînt adresatul” — răspunse cam govâlnic învătăcelul și după-ce subscrise în locul numelui seu numele unui lăcatur din Ulăi-ut luă epistola, care i-se dase funcționarului de postă dela poliție, dar nu plină cu „mult dorită” sumă de 120.000 fl, ci — goală goluță!

Radios de bucurie grabi apoi învătăcelul spre casarma „Maria Teresia”. Detectivul îl urmează deaproape. Când colo în colțul străzii Kisfaludy, băiatul se opri fără de veste înaintea unui tinăr soldat, care aștepta cu impaciță, și-i predă epistola. Dar — tocmai, când și-o deschide, detectivul întrevine pe neașteptate, provocă în numele legii pe nefericitul anarhist a-l urma, și-l conduse în casarma „Maria Teresia”, unde fu imediat arestat. Făcându-i-se perchiție, află în lada sa cerneală roșie și conceptul scrisorii, așa în-ăt ori-ce îndoială asupra vinei sale se spulberă. Hazliul anarhist e numai de 16 ani, se numește Carol Benedek, s'a dat de bună-voe la miliție și servește la regimentul 32. Hotărit, că tribunalul militar va lua la serios întreaga afacere și astfel în curînd nefericitul anarhist poste restante își va ispăși „cutezata glumă” lăncezând în cine știe ce închisoare militară!...

O ordinațiune a ministrului de agricultură. Ministrul unguresc de agricultură a comunicat tuturor antreprenorilor de comunicație, că a dat ordin ofiilor vamale dela granița României, ca biletele de vite, cari se transportă în România, înainte de a intra vitele pe teritor român, să fie provăzute cu traducere română legalisată. Ziarele soviniiste din Pesta pretind acum, ca și autoritățile românești se traducă pe ungurește bi-letele acelor vite, cari se impoartă din România în Ungaria.

Arestări senzaționale în Rusia. Foile polone anunță, că în Moscva au fost de-ținuti 50 de indivizi bănuți, că ar fi voit să ațite revoluțiune. Printre ei se află și renumitul Polon Smilavski, pe care poliția l'a deținut din cauză, că s'au aflat la el scrisori compromițtoare. — Am dori să știm, ce zic confrății dela „Dreptatea” din Timișoara la aceste „pravoslavnice” semne de libertate muscălească? Mai oftează d-lor și acum: „Când va fi la noi ca în Rusia?” ori le-a trecut cheful de a ne mai freca sub nări astfel de ardei spre a strănuța?!

Posta redacțiunii.

Dlul I. Ch. K. în P-lec. Împlinim în plăcere rugarea d-tale.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Iunie n. 1896.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo.
Grâu				
Bănățeneș nou	77	6.60	78	6.65
Grâu dela Tisa	77	6.65	78	6.70
Grâu „Pesta”	77	6.60	78	6.75
Grâu de Alba-Reg.	77	6.60	78	6.65
„Bacfa	77	6.70	78	6.75
Grâu ung. de Nord	77	—	78	—
Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Săcără				
Orz	de nutreț	70—72	6.25	6.30
„	de vînare	60—62	4.40	4.70
„	de bere	62—64	—	—
„	de alt soi	84—88	—	—
Ovăș		89—91	6.10	6.40
Oscurus (porumb)	bănăț.	75	4.05	4.10
Meu			3.95	4.00
Hriscă			5.25	5.50
Grâu	Sept.-Oct.	6.60	6.62	
Cucuruz	Mart.-Apr.	4.00	4.01	
Ovăș	Maiu-Iun.	4.03	4.04	
„	Iulie-Aug.	5.40	5.42	
„	Oct.	—	—	
Produse diverse	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo.	
Săm. de trif.	Lucernă ungurescă	—	—	
„	roșie	—	—	
Olen de rap.	roșie	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	49.50	50.00	
„	dela țeară	—	—	
Slănină	sventată	51.00	52.00	
„	afumată	—	—	
„	—	12.75	13.25	
Lăcatur	slavon, non	15.00	15.50	
„	bănățeneș	14.00	14.50	
„	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
„	de Rosenau	—	—	
Spirit	Bani	14.75	15.00	
Brut, pentru rafinări		52.00	52.50	
Rafinat, pentru comercianți mari		49.75	50.25	
Brut,		—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 18 Iunie n. 1896.

Hârtie-monetă română	Camp	9.43	vînd. 9.53
Lire turcești	—	10.65	10.75
Imperiali	—	9.80	9.95
Ruble rusești 100 à	—	1.26 1/4	1.27 1/4
Galbeni	—	5.60	5.65
Napoleon-d'ori	—	9.50	9.55
„ (rusești)	—	9.47	9.52

Bursa de Budapesta.

Din 15 Iunie n. 1896.

Renta de aur ung. 6 1/2 %	—	—
„ „ „ 4 1/2 %	122.50	—
„ „ val. cor. 4 1/2 %	98.75	—
Imprumutul căilor ferate ung.	121.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.00	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.00	—
Bonuri rurale ung.	97.00	—
„ croate-slavone	97.00	—
Obligațiunile desp. regalilor	100.10	—
Imprumut cu premiu ung.	152.00	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50	—
Renta de hârtie austriacă	100.50	—
„ de argint austriacă	100.75	—
„ de aur austriacă	120.25	—
Losurile austriace din 1860	101.00	—
Acțiunile băncii austro-ungare	101.50	—
„ de credit ung.	—	—
„ „ „ austr.	—	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economiei „Albina”	100.75	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătești	5.64	—
Napoleon-d'ori	9.52	—
Mărci 100 imp. germane	58.82	—
London 10 Livres sterlingi	120.10	—

Bursa de Viena.

Din 15 Iunie n. 1896.

Renta de aur ung. 6 $\frac{1}{2}$ %	—
„ „ „ 4 $\frac{1}{2}$ %	122.65
Renta ung. v. c. 4 $\frac{1}{2}$ %	98.80
Imprumutul căilor ferate ung.	124.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	121.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.25
Bonuri rurale ung.	97.14
„ croate-slavone	101.00
Imprumut cu premiu ung.	153.00
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.00
Renta de hârtie austriacă	100.95
„ „ argint austriacă	100.65
„ „ aur austriacă	122.00
Losuri austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1020.00
„ „ de credit ung.	421.50
„ „ de credit austr.	246.50
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.65
Napoleon-d'ori	9.58
Mărci 100 imp. germane	58.82
Londra 10 Livres sterlingi	120.00

„MUNTEANA“
societate de credit și păstrare pe acții în Ofenbaia (Offenbánya).

Concurs.
Pentru ocuparea postului de cassar la această societate se deschide concurs până la 1 Iulie 1896, până-când petenții au a-și trimitte cererile lor provăzute cu următoarele documente:
1. Atestat de botez.
2. Atestat despre conduita sa.
3. Atestat de calificățiune.
4. Atestat despre praxa pe acest teren.
Alesul va fi dator a depune o cautiune de fl. 1000 în bani, hârtii de valoare sau realități, și să cunoască în vorbire și scriere limba română și maghiară.
Salarul anual este 480 fl. și tantiema provăzută în statute.
Ofenbaia (Offenbánya), în 9 Iunie 1896.

Ioan Is. Tordai,
[1604] 3—3 președ. direcțiunii.

„Institut Tipografic“ în Sibiu.
A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit
împreunate cu
Însoțiri de consum, de vânzare, de vițeri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică
pentru
Înfrînțarea și conducerea de astfel de însoțiri de
F. W. RAIFFEISEN.
Edițiunea a V-a.
Traducere autorizată de
Dr. Aurel Brote,
directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“.
EDITURA
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.
(280 pagini mari).
Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela
Institutul Tipografic în Sibiu.

Publicațiune de licitare.
Donă mori, cu trei petri una, în-virtite de puterea apei, proprietatea a 26 familii, fosti grănițeri, precum și două intravilane, la olaltă, ori separate una de una, se vënd pe calea licitațiunii libere în 6 Iulie st. n. a. c. 10 ore a. m., în cancelaria comunală a Teiușului.
Condițiunile de licitare în orele oficiose se pot vedè în cancelaria opidană.
Teiuș, 6 Iunie 1896. [1625] 1—6
Pavel Pappu, Stef. Crișan,
președinte. notar.

Un cuptor de pâne
e de închiriat imediat. Informațiuni la îngrijitorul căsii, **Heuplatz 4.**
[1623] 1—3

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare
„POESII“
DE
IOAN N. ROMAN.
Prețul 50 cruceri.

În „Tipografia diecesană“ din Caransebeș se primește deloc
un culegător de litere
pentru limba română și germană.
[1579] 3—3

Institutul Tipografic în Sibiu
Strada Poplăcii Nr. 15.
Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.

2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

4. **Piporuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

8. **Colășăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.

9. **Floca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.

10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.

11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

12. **Îndărălnici.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din gurile Năzudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

14. **Bunica de Bojena Nămeovă,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.

15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

18. **Căldăruga cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

19. **Genogotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

20. **Un peștor îndărătnic.** Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

22. **Scăpărătoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

23. **Fata Crălului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.

25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

27. **Vecinil.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.

28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

31. **Musca-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.

34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

35. **Un idil în Roșeni.** Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

38. **Dina mărăgăreilor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.

40. **O partidă în patru.** De Antonie Ghislașconi. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

41. **Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domaișorele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.

42. **Oritorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.

43. **Mica Fădăță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

44. **Rusalia pécourarilor.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.

45. **Moșna invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

46. **Clara Milici.** Novellă de I. Turgheșev. Traducere din limba rusă de Ensa Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

47. **Centă de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

„Dor-ze cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI
Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE
Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi
Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtia fină de epistole cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ și A „FOII POPORULUI“.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Pentru „Institut Tipografic“ T. Liviu Albini sub sequestru: V. H. Dressnandt.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall